

Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1962

Ortsgrupp	Belopp i kronor för år				
	II	III	IV	V	Stockholms stad
1. Ensamstående	3.710	3.840	3.970	4.110	4.240
2. Sammanlevande makar och likställda	4.800	5.000	5.190	5.390	5.650
3. Tillägg för varje barn	660	660	660	660	660
4. Högsta sammanlagda existensminimumbelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering					
a) för ensamstående utan barn	4.760	4.840	4.920	5.000	5.000
b) » » med »	6.520	6.680	6.840	7.000	7.000
c) » makar	6.520	6.680	6.840	7.000	7.000

Med uttrycket "likställda" under punkt 2 här ovan avses skattskyldiga som, utan att vara gifta, leva tillsammans, om de tidigare varit förenade i äktenskap eller gemensamt hava eller hava haft barn.

Anvisningar angående tillämpningen av de av centrala uppborädsnämnden fastställda normalbeloppen för existensminimum.

A. Förutsättningarna för medgivande av extra avdrag på grund av att den skattskyldiges inkomst understiger hans existensminimum

1. Nedsatt arbetsförmåga

Om arbetsförmågan uppgives vara nedsatt av psykisk orsak såsom missanpassning eller arbetsskygghet, torde försiktighet böra iakttas vid prövning av ansökningsenheten så att skattelättnad icke beredes arbetstagare med normal arbetsförmåga, som medvetet begränsar sin arbetsprestation i sådan omfattning att inkomsten av

arbetet täcker allenast vad han behöver för sina levnadskostnader exklusive skatteutgifterna.

2. Långvarig oförvårdad arbetslöshet

I regel torde arbetslöshet få betecknas som långvarig, om densamma varat tre eller fyra månader i omedelbar eller i hudsak obruten följd.

3. Stor försörjningsbörda

Det torde i allmänhet få förutsättas att skattskyldig, som har att försörja tre eller flera barn, har stor försörjningsbörda. Är skattskyldig ensamstående och huvudsakligen sysselsatt i förvärvsarbete, torde försörjningsbördan kunna anses stor redan om två barn utan egen inkomst och utan möjlighet att lämna effektiv hjälp i hemmet förefinnes. Stor försörjningsbörda kan även föreligga för ensamstående med endast ett barn, där detta barn är i behov av ständig tillsyn och vård.

Stor försörjningsbörda kan föreligga även emot andra än barn, exempelvis sysskon utan inkomst (se härom vidare punkt 4 nedan).

4. Annan därmed jämförlig omständighet

I 50 § kommunalskattelagen stadgas, att vid taxering extra avdrag må medgivas om skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet.

Befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag kan ifrågakomma i alla sådana fall där extra avdrag för nedsatt skatteförmåga vid taxering kan medgivas.

5. Blandade fall

Skattskyldig kan självfallet som skäl att erhålla befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag åberopa flera orsaker, av vilka en kan falla under en av punkterna här ovan och en under en annan. Den lokala skattemyndigheten har då att bedöma den inverkan å skatteförmågan, som må föreligga genom de samverkande omständigheterna. Som exempel må anföras, att

såväl nedsatt arbetsförmåga som stor försörjningsbörda kunna åberopas på en gång. Även om i ett sådant fall ingendera av de anförda orsakerna ensam skulle kunna motivera befrielse, kan tänkas, att de tillsammans kunna utgöra tillräcklig grund härför.

B. Normalbeloppen

1. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen äro normalbeloppen för existensminimum i första hand avsedda för skattskyldiga, vilkas inkomst huvudsakligen härflutit av förvärvskällan tjänst.

2. Normalbeloppen avse *dels* ensamstående skattskyldiga och *dels* sammanlevande äkta makar och likställda. Tillägg för barn avse båda kategorierna. Om två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt äro att betrakta som ensamstående, sammanleva med gemensamt hushåll, skall för dem tillämpas det normalbelopp, som gäller för äkta makar.

3. Normalbelopp ha fastställts för ortsgrupperna II—V samt därutöver — i anslutning till praxis beträffande skattetabellerna — särskilt för Stockholms stad.

4. I normalbeloppen beräknas bostad ingå med följande värden för år, nämligen:

O r t s g r u p p	II	III	IV	V	Stockholms stad
För ensamstående (ett rum med uppvärmning)	850	910	1.040	1.040	1.180
För äkta makar och likställda (ett rum och kök med uppvärmning)	1.100	1.240	1.370	1.370	1.620

Återstående del av normalbeloppen avser andra utgifter såsom för kost, kläder, tvätt, hygien, fackföreningsavgifter, andra

nödvändiga medlemsavgifter samt smärre utgifter för tillfälliga behov.

C. Beräkning av den skattskyldiges inkomster

1. Bestämmelser härom finnas meddelade i anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen.

2. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen medräknas icke barnbidrag. Socialhjälp bör icke heller medräknas. Ersättning från sjukkassa, sjukpenning vid yrkesskada eller ersättning på grund av arbetslöshetsförsäkring ävensom uppburna underhållsbidrag för barn och bidragsförskott och andra liknande icke skattepliktiga intäkter skola däremot medräknas.

3. Vid bestämmande av den inkomst, som skall jämföras med existensminimum, må från bruttoinkomsten avdrags ske endast för *nödiga* utgifter för inkomstens förvärvande t ex för resor till och från arbetet; avdrag får icke göras för gåldräntor eller för livförsäkringspremier, fackföreningsavgifter eller därmed likställda utgifter.

D. Avvikelser från normalbeloppen

1. Beträffande det i normalbeloppen ingående värdet av bostad erinras om att i det enskilda fallet existensminimum må höjas eller sänkas i anslutning till den faktiska hyresutgiften under förutsättning, att bostadens storlek är att anse som normal. Utgångspunkt synes därvid böra vara att som normal bostad som regel anses för ensamstående ett rum samt för ensamstående med barn eller för äkta makar och likställda utan barn eller med ett barn ett rum och kök. För familj, bestående av fyra personer, må som normal bostad godtagas lägenhet om två rum och kök. För större familj må större bostad godtagas som normal. Anses bostaden onormalt stor, skall existensminimibeloppet fastställas efter kostnaden för bostad av normal storlek. Är bostaden större än

”normalt” men hyran så låg att ”normal” bostad icke kan erhållas för lägre belopp, må undantagsvis även i sådant fall existensminimum fastställas med ledning av den faktiska hyran. Det må även påpekas, att det vid skatteavdrag förbehållna beloppet *tillfälligt* kan höjas över existensminimum, så att den skattskyldige erhåller rådruum att nedbringa hyreskostnaden genom att hyra ut en del av bostaden eller byta bostad.

2. Måste skattskyldig eller hans maka eller hemmavarande minderårigt barn enligt läkarintyg föra särskild diet, medförande extra utgifter för kost, bör normalbeloppet höjas i skälig omfattning.

3. Om skattskyldiga, som åtnjuta fritt vivre, såsom hemmasöner, hemmadöttrar eller hembiträden, i undantagsfall finnas böra få extra avdrag för nedsatt skatteförmåga på grund av existensminimum, böra som normalbelopp anses de i skattetabellerna angivna värdena för fritt vivre med tillägg av skäligt belopp för vissa nödiga utgifter.

4. Är den skattskyldige bosatt å annan ort än där han är mantalsskriven för inkomståret, skall existensminimum bedömas efter förhållandena å den ort, där den skattskyldige är bosatt, dock med den begränsning som må föranledas av ortsavdragets storlek i mantalsskrivningskommunen. Den lokala skattemyndigheten i mantalsskrivningskommunen bör inhämta yttrande av den lokala skattemyndigheten i bosättningsorten.

5. Beträffande avvikelser från normalbeloppen hänvisas i övrigt till anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen. Överskridande av normalbeloppen bör ske med försiktighet. Av vikt är att alla de förhållanden bli beaktade, vilka kunna inverka på storleken av existensminimum i det enskilda fallet.